

Fødevarer og Veterinær
J. nr. 2021 - 4178
Den 20. december 2021**Notat om høringssvar vedr. bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen (bekendtgørelse om acontobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger)**

Et udkast til bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen (bekendtgørelse om acontobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger) har været i kort ekstern høring i perioden fra den 2. juni 2021 til den 17. juni 2021.

Der er modtaget høringssvar fra følgende eksterne høringssparter: Danske Advokater, Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. (herunder Danske Minkavlere og København Fur), FSR - danske revisorer, Finans Danmark, Finans og Leasing og Landbrug & Fødevarer.

I det følgende redegøres for de væsentligste bemærkninger i høringssvarene. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (herefter Fødevareministeriet) bemærkninger til høringssvarene er anført med kursiv.

Indledningsvist bemærkes, at Fødevareministeriet har foretaget ændringer i bekendtgørelsens § 2, om afgrænsning af minkvirksomheder, der er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde, således at der er overensstemmelse med § 2 i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv. Bekendtgørelsen om oprettelse af erstatnings- og taksationskommissioner mv. trådte i kraft den 15. oktober 2021.

I forbindelse med den offentlige høring af udkast til bekendtgørelse om acontobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger var to modeller for samtykke i relation til udbetalingen af et forskud på nedlukningererstatning beskrevet. Krav om samtykke fremgår af bekendtgørelsens § 4. Der er efterfølgende truffet beslutning om, at der skal stilles krav om samtykke fra pant- og rettighedshavere med tinglyste rettigheder i de aktiver, der indgår i erstatnings- og kompensationsordningen, forud for udbetaling af forskud på nedlukningererstatning. Fødevareministeriet har i tilknytning hertil foretaget ændringer i § 4, stk. 1, ligesom ministeriet også

har ændret afgrænsningen af aktiver, der indgår i erstatnings- og kompensationsordningen, samt tilføjet krav om, at der skal indsendes en erklæring fra en godkendt revisor om, at de relevante rettighedshavere har givet samtykke til forskudsbetalingen, jf. § 4, stk. 2.

Et flertal i Folketinget bestående af regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten er enige om at stemme for et lovforslag om at forlænge det midlertidige forbud mod hold af mink til den 31. december 2022. På baggrund heraf er det besluttet at ordningen med udbetaling af dvalekompensation ligeledes forlænges, således at der kan ydes dvalekompensation for perioden 2021 - 2022.

Forlængelsen af ordningen med dvalekompensation til 2021 - 2022 forudsætter, at lovforslaget om forlængelse af det midlertidige forbud vedtages. Det fremgår derfor af bekendtgørelsens § 9, at der ydes dvalekompensation i dvaleperioden, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Der er fastsat mulighed for senest den 31. december 2023 "at vælge om" og i stedet modtage nedlukningserstatning, jf. § 10, stk. 2. Der vil ske en modregning af allerede udbetalt dvalekompensation, hvis avleren senere vælger nedlukningserstatning.

Fødevarerministeriet har af egen drift foretaget en ændring i § 3, stk. 4, således, at datoen for diskontering er ændret fra 1. januar 2021 til 31. december 2021. Ændringen uddybes nedenfor.

Herudover er der foretaget en række redaktionelle ændringer og præciseringer i bekendtgørelsen.

1. Generelle bemærkninger

Bekendtgørelse om den endelige nedlukningserstatning

Dansk Pelsdyravlerforening noterer med tilfredshed, at der nu foreligger et første udkast til udmøntningen af den politiske aftale om dvaleordning samt fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgeerhverv berørt af Covid-19 - herunder at det i høringsbrevet angives, at bekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. juli 2021. Dansk Pelsdyravlerforening anerkender denne målsætning, fordi ministeriets store arbejde med sagsbehandling og opgørelse af dette betydningsfulde og omfangsrige erstatningselement i den politiske aftale dermed snarligt kan iværksættes.

Finans Danmark finder det generelt positivt, at man vil sikre udbetaling af forskud til minkavlere i lyset af, at processen omkring fastlæggelsen af den endelige erstatning forventes at tage flere år. Men Finans Danmark finder det stærkt problematisk, at den bekendtgørelse, som indeholder de nærmere regler for, hvordan erstatningerne til minkavlerne skal fastsættes, og hvordan erstatninger skal fordeles mellem rettighedshavere endnu ikke er sendt i høring. Finans Danmark opholder sig ved, at uden regler for erstatningens fastsættelse har minkavlerne ikke mulighed for i dialog med deres rådgivere at forholde sig til den samlede erstatning, herunder hvilke rettighedshavere de skal involvere. Finans Danmark tilføjer i denne sammenhæng, at rettighedshaverne, herunder penge- og realkreditinstitutter ikke kan give samtykke til udbetaling af forskud, når de ikke ved, hvor stor en del forskuddet udgør af den samlede erstatning, og hvordan erstatningen fordeles sig mellem de forskellige aktivklasser. Derfor ser Finans Danmark gerne, at reglerne om den endelige erstatning kommer på plads, så minkavlere og rettighedshavere har afklaring, når de skal ansøge om acontobetaling. Uden et endeligt regelsæt omkring den endelige erstatning og forventede fordeling mellem de forskellige aktivklasser øges risikoen for tvister og usikkerhed markant.

Danske Advokater finder det også positivt, at der nu kommer gang i udmøntningen af erstatninger til minkerhvervet. Men påpeger også, at der mangler en bekendtgørelse om den samlede erstatning inkl. produktionsudstyr.

Landbrug & Fødevarer finder det uhensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen om endelig nedlukningserstatning mv. ikke er medtaget i en samlet høringsrunde.

Fødevareministeriet bemærker indledningsvist, at baggrunden for en opsplitning af reguleringen af forskud på nedlukningserstatning og endelig nedlukningserstatning i to forskellige bekendtgørelser er et ønske om at tilvejebringe grundlag for at udbetaling af et forskud på nedlukningserstatning kan ske hurtigst muligt. Fødevareministeriet har dog forståelse for ønsket om at se de to bekendtgørelser i sammenhæng. Et udkast til bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning har været i offentlig høring i perioden den 6. oktober 2021 – 26. oktober 2021 og vil blive udstedt parallelt med bekendtgørelsen om acontobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger.

2. Bemærkninger til model for afgrænsning af rettighedshavere, der skal indhentes samtykke fra forud for udbetaling af forskud

Finans Danmark finder det ikke acceptabelt, at der lægges op til at begrænse samtykke til tinglyste rettighedshavere. Finans Danmark anfører, at det er afgørende, at alle pant- og rettighedshavere skal samtykke, inden der udbetales forskud, uanset om der er sket tinglysning af rettigheder. Inddragelse og samtykke fra alle rettighedshavere skal sikre en god proces for forskudsbetalinger og mindske risikoen for tvister, efter forskuddet er udbetalt. Ifølge Finans Danmark er begrænsningen heller ikke i overensstemmelse med lovgrundlaget (ændringsforslag nr. 18 til lovforslag L206). Her fremgår det, at det er "hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at den ansøgende virksomhed skal indhente samtykke fra pant- og rettighedshavere, som har rettigheder i den minkrelaterede del af virksomheden, i forbindelse med udbetalinger af eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation." Det påpeges, at man fra lovgivers side ikke har indsat en begrænsning af samtykkekravet til kun at gælde tinglyste rettigheder.

I denne sammenhæng påpeger Finans Danmark, at der med acontobetalingen lægges op til udbetaling af store beløb i forskudserstatning for virksomheder, hvor der kan være mange rettighedshavere. Og der vil også være virksomheder, der har anden drift end minkvirksomheden, som komplicerer kortlægningen af rettighedshaverne. Ifølge Finans Danmark er det derfor vigtigt, at der inden udbetaling af forskud laves et overblik over rettigheder og de prioriteter, der er knyttet til den enkelte minkvirksomhed. Det vil være et arbejde, der i alle tilfælde skal udføres, når den endelige erstatning skal udbetales og fordeles. Hvis der sker en forskudsbetaling, der ender et forkert sted, kan det give anledning til tvister, som forsinker erstatningsprocessen. Samtykke fra alle rettighedshavere, inden udbetaling af forskud, mindsker risikoen for, at det sker. Finans Danmark anbefaler også, der nedsættes et særligt organ, der hurtigt kan håndtere eventuelle tvister.

Der kan være pant- og rettighedshavere, der berøres af manglende driftsindtægt, og værdien på aktiverne kan blive påvirket negativt, selvom det ikke er aktiver, der direkte er berørt af nedlukningen, f.eks. stuehus og mindre jordarealer med lavere dyrkningsværdi, men som har været værdifulde for minkavleren pga. gyllespredning og andre miljøkrav. Derfor kan man ikke alene se på pant- og rettighedshavere, der har et aktiv, der overtages af staten.

Det fremgår af høringsbrevet, at ingen rettighedshavere kan tvinges til at opgive deres rettigheder over de aktiver, som staten skal erhverve ret over efter minklovens § 8 a. Det bruges som argument for, at alle rettighedshavere ikke behøver at give samtykke til forskudsbetaling, fordi de kan undlade

at give samtykke i forbindelse med den endelige erstatning og fastholde deres rettigheder. Men da minkavlerens drift fremadrettet er umuliggjort, fordi hele erhvervet er lukket ned, kan en rettighed have en helt anden (væsentlig lavere) værdi, når den endelige erstatning skal fastsættes. Det underbygger argumentet for, at der skal indhentes samtykke fra alle rettighedshavere i forbindelse med acontoudbetalinger. Det fremgår desuden af høringsbrevet: "Hvis samtykke ikke indhentes, vil minkavleren løbe den risiko, at samtykke ikke kan opnås ved den endelige erstatningsudbetaling, hvormed forskuddet som udgangspunkt skal tilbagebetales". Finans Danmark ønsker et klart svar fra Fødevareministeriet på, hvad det betyder for rettighedshaverne. Det er ikke acceptabelt, hvis Fødevarestyrelsen med frigørende virkning kan udbetale forskud til minkavleren uden samtykke fra rettighedshavere. Det vil indebære en risiko for, at minkavleren ikke kan honorere et tilbagebetalingskrav for (uberettiget) forskudsudbetaling. Det er ikke rettighedshaverne, der skal bære den risiko i tilfælde af, at Fødevarestyrelsen vælger at udbetale forskud til minkavleren uden samtykke fra rettighedshavere. Risikoen må bæres af Fødevarestyrelsen, hvis man vælger en model, hvor ikke alle rettighedshavere skal give samtykke til udbetaling.

Finans og Leasing anfører, at alle rettighedshavere skal give samtykke til udbetaling af forskud, og ikke alene de tinglyste rettigheder. Generelt slutter Finans og Leasing op omkring bemærkningerne fra Finans Danmark.

Danske Advokater mener også, at samtykkekrav skal gælde alle pant- og rettighedshavere. Danske advokater finder på samme vis, at det er vigtigt, at alle pant- og rettighedshavere skal samtykke, inden der udbetales á conto beløb, hvilket man også mener vil være i overensstemmelse med § 8, stk. 8, i loven, hvor det med ændringsforslag nr. 18 til L 206 blev indført bemyndigelse til "at fastsætte regler om, at den ansøgende virksomhed skal indhente samtykke fra pant- og rettighedshavere i forbindelse med udbetaling af eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation...", jf. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 18 til L 206. Danske Advokater opfordrer derfor til, at bekendtgørelsen justeres, så det fremgår tydeligt, at der skal indhentes samtykke fra alle pant- og rettighedshavere i overensstemmelse med loven og dens bemærkninger.

Dansk Pelsdyravlerforeningen kvitterer indledningsvis for ministeriets forslag til etablering af en forskudsmodel. Hertil gengiver Dansk Pelsdyravlerforening deres bemærkninger fra tidligere, hvor bekendtgørelsen § 4 svarer til modellen, der kaldes model 3 nedenfor, mens høringsbrevets alternative model svarer til model 1:

"Erhvervet er ud fra det forelagte afvisende over for den af Finans Danmark foreslåede model (model 1), der rummer flere åbenlyse vanskeligheder og ulemper, lige som det kan være svært at se baggrunden for Finans Danmarks øjensynlige interessevaretagelse i relation til ikke-tinglyste rettigheder. Erhvervet kan fuldt ud tilslutte sig bekymringen for de i notitsen anførte ulemper ved modellen, nemlig: "Kortlægning af samtlige rettigheder og disses prioritetsstilling kan i visse tilfælde være en meget omfattende og ressourcekrævende opgave for minkavleren og dennes revisor, hvilket medfører en risiko for, at udbetalingen af forskuderstatningen forsinkes. Det kan derudover være en ulempe for minkavleren, at alle rettighedshavere skal give samtykke, idet minkavleren herved risikerer ikke at få udbetalt forskud. Der er således en risiko for, at en enkelt rettighedshaver med et mindre krav afviser at give samtykke som følge af usikkerhed om størrelsen af den endelige nedlukningserstatning eller stiller omfattende eller urimelige vilkår som betingelse for at give samtykke. En konsekvens heraf vil være, at der ikke udbetales forskud. Endelig vil minkavleren blive påført udgiften til revisors arbejde." Det er ikke acceptabelt, at en enkelt eventuelt perifer rettighedshaver reelt tildeles veto-ret og potentielt kan blokere for et helt sagsforløb og dermed aconto-udbetaling til avleren. Det må desuden antages, at den i dette forslag forudsatte revisorattestation bliver særdeles vanskelig at opnå, eller alternativt beroende på så bredt et forbehold, at attestationen reelt bliver meningsløs. Af de i notitsen tre beskrevne modeller finder erhvervet model 3 bedst egnet og brugbar i praksis. Fokus på tinglyste rettigheder er selvsagt enklere

at administrere, og meningsfuld revisorattestation er mulig. Derved vil udbetalingen til avlerne formentlig også kunne effektueres hurtigere og med fastholdelse af en større udbetalingsandel til avlerne, samtidig med at eventuelle ikke-tinglyste rettighedshaveres retsstilling ikke vil blive berørt af modellen, idet krav fortsat kan knyttes til den endelige erstatningsudbetaling. I forbindelse med model 3 skal erhvervet dog bemærke, at udgifter til påkrævet revisorattestation naturligvis må refunderes af staten i forbindelse med den samlede ekspropriationsopgørelse, således at den erstatningsberettigede ikke pålægges denne omkostning, men derimod oplever fuld erstatning og også på dette punkt er stillet, som hvis begivenheden aldrig var indtruffet. Opmærksomheden skal afslutningsvis henledes på ministeriets høringsnotat af 15. april vedr. L 206 (Notat om høringssvar vedr. lovforslag om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet), hvori ministeriet fremhæver Finans Danmarks tilsagn om at medvirke konstruktivt og positivt til en god og praktisk brugbar løsning, der holder hånden under avlerne i den muligvis lange periode frem til endelig taksation og fuld udbetaling erstatningen. Citat, side 15: "Fødevareministeriet skal hertil bemærke, at Finans Danmark har tilkendegivet, at de vil bidrage til, at de enkelte kreditinstitutter kan etablere en ordning med samtykke som en del af modellen for acontobetaling, som sikrer hurtig udbetaling, og som betyder, at acontobetalingerne under respekt for pant- og rettighedshavere i videst muligt omfang kan betyde, at minkavlerne sikres likviditet frem til, taksationsforretningen er gennemført, og fuld og hel erstatning er udbetalt."

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker også, at forskudsmodellen er forbeholdt virksomheder, som havde egenproduktion af mink i 2020. Foreningen opfordrer til, at ministeriet, så snart taksationskommissionerne har afsluttet et vist antal handel- og vandelsager, nærmere vurderer, om der er dannet tilstrækkelig praksis for erstatningsniveauet i sager, hvor der ikke var egen produktion af minkskind i 2020. Derved vil der ligeledes kunne etableres en forskudsmodel for denne type virksomheder. Det bemærkes i den kontekst, at antallet af avlsdyr på danske farme i perioden fra 2018 til 2020 faldt med ca. 30 %, hvorfor den erstatningsberettigede kapacitet på et væsentligt antal midlertidigt tomme farme samt aktive farme med delvis uudnyttet kapacitet med udkastets afgrænsning udelukkes fra en forskudsmodel.

Landbrug & Fødevarer finder, at den foreslåede forskudsmodel bør gælde for alle, der har krav på erstatning eller kompensation i forbindelse med nedlukningen af minkvirksomheder. I overensstemmelse med gældende praksis på ekspropriationsområdet finder Landbrug & Fødevarer det rigtigt, at der indhentes samtykke til udbetalingen. Denne proces må imidlertid tilrettelægges så enkel som muligt, således at også Finans Danmark eksempelvis bistår med at udarbejde skabeloner eller andet materiale, der kan tages udgangspunkt i, især når og hvis der skal indhentes samtykke fra flere parter med tinglyst sikkerhed.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at der indsættes en nedre grænse for hvilke rettighedshavere, der skal give positivt samtykke, således at det ikke er nødvendigt, hvis panterettigheden udgør mindre end kr. 80.000. Det skal for god ordens skyld nævnes, at det foreslåede beløb ikke har sammenhæng til det i § 8, stk. 1 tildelte engangsbeløb.

Danske Revisorer noterer sig at der arbejdes med to forskellige modeller for krav om samtykke forud for udbetaling af forskud, men Danske Revisorer foreslår en tredje model, som er en hybrid af de to modeller. Danske Revisorer mener, at den foreslåede model tager hensyn til enkelte, men væsentlige rettighedshavere, og ikke kun de tinglyste.

Danske Revisorer finder, at ved model 1 er revisors arbejde forholdsvist lige til forudsat, at betegnelsen "minkvirksomhed" bliver præciseret. Revisor kan trække en liste over tinglyste rettigheder, hvorefter revisor kan påse, at der foreligger samtykkeerklæring fra alle rettighedshavere. Revisor kan herefter erklære sig med høj grad af sikkerhed. Model 1 fokuserer på

de tinglyste rettighedshavere, som antages at være dem, der rammes af den største værdinedgang ved nedlukningen af minkvirksomheden. Det er Danske Revisorer som udgangspunkt enige i. Der kan dog også være andre væsentlige rettighedshavere, som ikke har tinglyste rettigheder, som der også bør tages hensyn til, hvilket model 2 og model 3 forsøger at imødekomme.

Model 2 indeholder ikke et beløbsmæssigt væsentlighedsniveau, hvorfor samtlige rettighedshavere skal identificeres. Fuldstændigheden af oplysningerne vil i høj grad være baseret på revisors forespørgsel til minkavleren, hvad angår de ikke-tinglyste rettigheder. Danske Revisorer mener, at der vil opstå et behov for, at revisor også involverer en jurist i vurderingen. Det er den umiddelbare vurdering, at revisor alene kan afgive en erklæring med høj grad af sikkerhed, hvad angår de tinglyste rettigheder i minkvirksomheden og minkvirksomhedens rettigheder. Hvad angår de ikke-tinglyste rettigheder og rettigheder i samtlige de aktiver, som tilhører den pågældende minkavler eller er i dennes besiddelse, men som ikke vedrører minkvirksomheden, er det vurderingen, at revisor kun vil kunne erklære uden sikkerhed (i form af en erklæring om aftalte arbejdshandlinger) eller med begrænset sikkerhed, hvilket er en lavere grad af sikkerhed end i model 1 og 3. Alt andet lige vil de væsentligste rettigheder være dækket af en revisorerklæring med høj grad af sikkerhed. Idet model 2 ikke indeholder et beløbsmæssigt væsentlighedsniveau, kan selv mindre rettighedshavere stoppe udbetalingen, hvis ikke der gives et samtykke. Danske Revisorer vurderer, at model 2 er omkostningstung, og der bør derfor ske en afvejning af omkostningen mod, hvad der opnås.

Som alternativ foreslår Danske Revisorer en model 3, som er en hybrid mellem model 1 og model 2, men som revisionsmæssigt er nemmere at tilgå. Det vurderes, at revisor i model 3 vil kunne afgive en erklæring med høj grad af sikkerhed som i model 1. I model 3 indhentes samtykke fra a) alle rettighedshavere med tinglyste rettigheder i minkvirksomheden og i minkvirksomhedens aktiver (som i model 1), men også fra b) specifikke typer af rettighedshavere uden tinglyste rettigheder, men dog kun i minkvirksomheden og i minkvirksomhedens aktiver. Mht. b foreslår Danske Revisorer, at der etableres en kort udtømmende liste i samarbejde med relevante interessenter. Listen bør ikke være omfattende, og den bør kun indeholde væsentlige og definerede rettighedshavere. Der bør indarbejdes en mulighed i lovgivningen, som sikrer, at listen senere kan ændres, hvis et væsentligt behov herfor måtte opstå. I model 3 er revisors arbejde altså udvidet i forhold til model 1, men dog langt fra så omfattende som i model 2.

Fødevareministeriet har efter indgivelse af høringssvarene været i dialog med Finans Danmark, Dansk Pelsdyravlerforening og Finans & Leasing om en model for afgrænsning af rettighedshavere, der skal indhentes samtykke fra forud for udbetaling af et forskud til minkavlerne.

På baggrund af disse interessenters bemærkninger til Fødevareministeriets oplæg til model er der truffet beslutning om følgende model, som er udmøntet i § 4 i bekendtgørelse om acotobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger:

Der stilles krav om samtykke fra pant- og rettighedshavere med tinglyste rettigheder i de aktiver, der indgår i erstatnings- og kompensationsordningen, forud for udbetaling af forskud på nedlukningserstatning. Herved sikres det, at der ikke udbetales forskud til minkvirksomheden, medmindre de angivne rettighedshavere udtrykkeligt har tilkendegivet deres accept heraf.

Modellen indebærer, at det er rettighedshavere med tinglyste rettigheder i aktiver, som var ejet af minkvirksomheden pr. 4. november 2020, som der skal indhentes samtykke fra. Det skyldes, at

aktiver, som ikke ejes af virksomheden pr. 4. november 2020, ikke indgår i erstatningsordningen. Der gælder dog særlige forhold for aktiver, som minkvirksomheden har leaset eller købt med ejendomsforbehold. Dette uddybes nedenfor. Leasinggiver skal imidlertid ikke meddele samtykke til udbetaling af forskud, da leasinggiver enten opnår fyldestgørelse via den indgåede leasingkontrakt eller i forbindelse med overdragelse af ejendomsretten af det pågældende aktiv til minkvirksomheden.

Der skal heller ikke indhentes samtykke fra rettighedshavere, hvis rettigheder alene består i tidligere meddelte transporter i forskuddet. Dette skyldes, at disse rettighedshavere automatisk fra Fødevarestyrelsen modtager dækning af deres transport, før der sker udbetaling til minkvirksomheden.

De rettighedshavere, som skal meddele samtykke, kan betinge deres samtykke af, at de får udbetalt en nærmere aftalt andel af forskuddet. Herved bliver det muligt for minkvirksomheden at opnå samtykke til at modtage et forskud samtidig med at rettighedshaverne får mulighed for at betinge sig også at modtage en andel heraf.

Ved samtykket accepterer pant- og rettighedshavere – herunder 1. prioritets panthavere – at der sker udbetaling af forskud på nedlukningserstatningen til minkavleren. Ønsker rettighedshavere med tinglyst pant i aktiver, som indgår i erstatningen, at sikre sig en andel i forskuddet, forudsætter dette, at rettighedshaveren sikrer sig transport i den forudsatte andel af forskuddet, hvilket sker ved på samtykkeerklæringen at afkrydse, at samtykket er betinget af, at de modtager transport i en bestemt andel af forskuddet. Transporten og alle formalia indarbejdes i samtykkeerklæringen.

Udbetaling af det fulde beløb, som en rettighedshaver har betinget sig, forudsætter, at den udbetalte forskudserstatning er tilstrækkelig stor til at dække alle transporter. Der vil af samtykkeerklæringen fremgå en oversigt over tidligere anmeldte transporter samt rækkefølge og beløb for de rettighedshavere, der har betinget sig en andel af forskuddet, således at alle rettighedshavere har mulighed for at vurdere sikkerheden for udbetaling af den forudsatte andel af forskuddet

Fødevarestyrelsen vil ved modtagelsen af samtykkeerklæringen kontrollere, at foranstående transporter er korrekt oplyst, og at samtykkeerklæringen er forsynet med revisorattestation. Hvis samtykkeerklæringen er gyldig, kan Fødevarestyrelsen oprette de rettighedshavere, der har betinget sig en andel af forskuddet, som transporthavere i udbetalingssystemet hos Landbrugsstyrelsen. Først derefter kan Fødevarestyrelsen træffe endelig afgørelse om forskudserstatningens størrelse og samtidig anviser udbetaling via Landbrugsstyrelsens udbetalingssystem, som håndterer udbetaling til de oprettede transporthavere og nedskrivninger på anmeldte transporter. Da forskudserstatningens størrelse blandt andet afhænger af antallet af hvalpe, som i visse tilfælde fortsat kan blive reguleret som opfølgning på dialog med avlere omkring optællingsgrundlag og ejerforhold, fastlægges erstatningsbeløbet først endeligt på afgørelsesdagen.

Det bemærkes, at minkvirksomhederne skal indsende en række oplysninger til erstatnings- og taksationskommissionerne til brug for vurderingen af erstatningsudmålingen af den endelige nedlukningserstatning. Minkvirksomheden skal sammen med en revisor bl.a. udfylde et oplysningsskema (inklusive regneark) til brug for beregningen af erstatningen efter §§ 3-8, som sammen med bekendtgørelsens regler og vejledning hertil kan bruges til at anslå erstatningens størrelse.

Forskuddet udbetales i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen, således at der udbetales i den rækkefølge, som transporterne er anmeldt til Fødevarestyrelsen. Dette indebærer også, at rettighedshaverne indbyrdes kan aftale en anden rækkefølge for udbetaling af forskuddet, og at de rettighedshavere, som ikke måtte være tilfredse med den opnåede prioritetsstilling, kan nægte at meddele samtykke til forskudsbetalingen, hvorved spørgsmålet om fordelingen af erstatningen henlægges til behandling i erstatnings- og taksationskommissionen. Uanset anmeldelsestidspunkt vil Fødevarestyrelsen ved udbetaling af forskuddet respektere den prioritetsrækkefølge, som transporthaverne har indgået aftale om.

Fødevarestyrelsen udarbejder samtykkeerklæringen, som vil kunne hentes på styrelsens hjemmeside. Der udarbejdes desuden informationsmateriale til samtykkeerklæringen i form af en trin for trin vejledning.

Leasingaktiver mv.

De aktiver, som minkvirksomheden har leaset eller købt med ejendomsforbehold, vil minkvirksomheden som udgangspunkt ikke have den fulde ejendomsret over pr. 4. november 2020. Finansiell leasing og køb med ejendomsforbehold er imidlertid i mange tilfælde udtryk for en finansieringsform, og derfor er der lagt op til at de sidestilles med lånefinansieret aktiver, som minkvirksomheden har den fulde ejendomsret over. Ved aktiver købt med ejendomsforbehold risikerer staten ved overtagelse af aktivet at ejendomsretten går tilbage, hvis minkavleren ikke indfrier den kreditor, der har ejendomsforbehold. Derfor sidestilles sådanne køb med ejendomsforbehold med finansiell leasing i denne ordning.

Der er i forlængelse heraf etableret en model, hvor leasede aktiver og aktiver købt med ejendomsforbehold kan indgå i erstatningsordningen, såfremt minkvirksomheden erhverver den fulde ejendomsret til aktivet, dvs. der kan opnås en aftale med leasinggiver/ejendomsforbeholdshaver om dette, og sikrer, at staten erhverver ret over aktivet som vilkår for modtagelse af erstatningen. I forhold til opgørelse af erstatningen vil minkvirksomhedens overtagelse af det pågældende aktiv indebære, at erstatningen opgøres uden leasingydelsen eller afdrag på købesummen som en del af driftsomkostningerne, og at aktivet indgår som en del af kapitalapparatet efter samme principper som alle de aktiver, minkvirksomheden ejede den 4. november 2020.

Hvis minkvirksomheden ikke har overtaget de pågældende aktiver, vil leasingydelsen eller afdraget på købesummen indgå i driftsomkostningerne ved erstatningsfastsættelsen. Der betales

ikke kompensation for restværdier af sådanne aktiver, hvorfor der heller ikke medgår reinvesteringer. Der betales endvidere ikke kompensation for en eventuel uopsigelig leasingaftale, der medfører, at minkvirksomheden er forpligtet til at betale leasinggiver.

Overdragelsen af ejendomsretten til aktiver, som skal indgå i nedlukningserstatningen, skal være sket senest ved minkvirksomhedens accept af de vilkår, som er indeholdt i forlig eller afgørelse om endelig erstatning og kompensation, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning mv.

Det bemærkes, at en eventuel långivers betingelser for at yde et lån til minkavleren i forbindelse med overdragelsen af ejendomsretten til et leasingaktiv skal aftales mellem långiver og minkvirksomheden. Der er tale om et privatretligt forhold mellem parterne, som ikke påtænkes reguleret i en særlig model.

Bemærkninger om finansiering og opgørelse af den endelige nedlukningserstatning mv.:

I forhold til mulighederne for at staten finansierer minkavlerens overtagelse af leasingaktiver eller aktiver købt med ejendomsforbehold for at disse kan indgå i erstatningsordningen, bemærker Fødevareministeriet, at dette vil indebære dobbeltkompensation.

I forhold til situationer, hvor avleren ikke har likviditet til at købe leasede aktiver fri, bemærker Fødevareministeriet, at der er mulighed for, at avleren og leasinggiver kan indgå en aftale om, at ejendomsretten overgår til avleren mod at leasinggiver først modtager betaling efter, at erstatningen er udbetalt til avleren, eller at leasinggiver indgiver en transport i resterstatningen. Dette beror dog på privatretlige aftaler mellem parterne.

I forhold til selve kravet om indhentning af samtykke, bemærker Fødevareministeriet, at det følger af minklovens § 8, stk. 8, at ministeren kan fastsætte regler om samtykke fra rettighedshavere, og at det er forudsat, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om, at den ansøgende virksomhed skal indhente samtykke fra pant- og rettighedshavere i forbindelse med udbetalinger af eventuelle krav på forskud på erstatning. Det fremgår af høringsnotatet til L206, side 36, at der ikke forudses fastsat regler om indgreb i tredjemands rettigheder. Det betyder, at ingen rettighedshavere kan tvinges til at opgive deres rettigheder over de aktiver, som staten skal erhverve ret over efter minklovens § 8 a.

Ministeriet ser i øvrigt ikke mulighed for at justere modellen således, at der kan udbetales 100.000 kr. årligt til minkavlerne. Ministeriet finder således, at der med den fremlagte model er fundet en fornuftig balance mellem rettighedshaverne og minkavlerne. Ministeriet henviser desuden til, at der er en række udbetalingsspor til minkavlerne, herunder endelig skinderstatning, som Fødevarestyrelsen har påbegyndt i uge 40.

Minkvirksomheden skal udfylde et oplysningsskema inklusive regneark sammen med sin revisor. Dette regneark vil blive offentlig tilgængeligt og kan bruges til at anslå erstatningens størrelse. Både minkavleren og størrelsen på indgivne transporter (som kan blive nedskrevet i perioden fra

ansøgning til udbetaling) og dialogen med minkavleren om optællingserklæringen betyder, at Fødevarestyrelsen ikke kan redegøre for det endelige forskudsbeløb før på selve afgørelsesdagen. Fødevarestyrelsen står i øvrigt til rådighed i forhold til at svare på spørgsmål af betydning for rettighedshaverne, i det omfang at styrelsen ligger inde med oplysningerne, herunder med hensyn til optællingserklæringen om antal mink fra 2020, som benyttes til opgørelsen af erstatningen.

Bemærkninger vedrørende fordelingen af den endelige nedlukningserstatning:

Fødevareministeriets oplæg til samtykkemodel, jf. ovenfor, skal ses i sammenhæng med ministeriets oplæg til fordeling af den endelige nedlukningserstatning.

For så vidt angår fordelingen af den endelige nedlukningserstatning er der præsenteret et oplæg, hvoraf det fremgår, at rettighedshavere med rettigheder i aktiver, som var ejet af minkvirksomheden pr. 4. november 2020, skal modtage andel i erstatningen. Det gælder både sikrede og usikrede rettigheder over de pågældende aktiver. Rettighedshavere med rettigheder i aktiver, som ikke var ejet af minkvirksomheden, får ikke andel i erstatningen. I forhold til prioritetsorden er der lagt op til, at fordelingen sker efter prioritetsorden i tinglysningsloven og gældsbrevsloven. Det omtalte oplæg til fordeling af erstatning og kompensation er udmøntet i bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

Øvrige bemærkninger

Hvad angår præcisering af "minkvirksomhed" i relation til model om krav om samtykke fra tinglyste rettighedshavere i minkvirksomheden eller minkvirksomhedens aktiver bemærker Fødevareministeriet, at dette indebærer en afgrænsning af minkvirksomheden til minkrelateret aktivitet inden for det konkrete CVR-nummer, der ansøger om nedlukningserstatning. Hermed stilles krav om samtykke fra rettighedshavere med tinglyste rettigheder, der knytter sig til de aktiver, som har været anvendt til minkproduktion. Der skelnes ikke mellem aktiviteterne, når blot aktivet har været benyttet i minkproduktion. Det betyder, at en virksomhed, der både driver minkvirksomhed og anden landbrugsvirksomhed, ikke skal indhente samtykke fra rettighedshavere i forhold til aktiver, der udelukkende benyttes til anden landbrugsvirksomhed. Rettighedshavere, der ikke har rettigheder i minkrelaterede aktiver og som på det foreliggende grundlag ikke har ret til andel i nedlukningserstatningen, skal altså ikke give samtykke.

Samtykke fra transporthavere

Finans Danmark anfører, at samtykkekravet også skal gælde f.eks. transporthavere, der har sikret sig i henhold til gældende regler ved denunciation.

Finans og Leasing finder det vigtigt, at leasingselskaber sikres mulighed for at notere transport i evt. beløb som udbetales (acconto eller som erstatning eller andet), særligt såfremt en eventuel samlet erstatning eller accontobetaling udbetales til minkvirksomhederne for samtlige aktiver, uagtet at disse ejes af minkvirksomheden eller ej.

Der henvises til afsnit om samtykke fra transporthavere og leasinggivere i Fødevareministeriets bemærkninger til model for samtykke ovenfor.

Samtykke vedrørende leasingaktiver

Finans Danmark anfører, at der kan være leasingkontrakter på særligt udstyr til minkdrift, der i høj grad berøres af nedlukningen. Eftersom minkavleren kan være forpligtet til at opfylde den finansielle leasingkontrakt, herunder overtagelse af aktivet til en på forhånd aftalt værdi ved udløb af kontrakten, kan minkavleren få et tab på de aktiver. Det må derfor sikres, at sådanne aktiver også erstattes fuldt ud. Udgangspunktet må være, at aktiver, som har bidraget væsentligt til værdien af minkvirksomheden, overtages af staten uagtet den valgte finansieringsform: almindeligt lån med (løsøre-)pant i aktivet, finansiell leasing, hvor leasingtager er forpligtet til at overtage aktivet til en på forhånd aftalt (rest-)værdi ved leasingaftalens udløb, eller købekontrakter med ejendomsforbehold, hvor ejendomsforbeholdet reelt er at sidestille med pant i aktivet.

Finans og Leasing anfører, at alle rettighedshavere skal give samtykke til udbetaling af forskud, og ikke alene de tinglyste rettigheder. Finans og Leasing mener, at et aktiv, der har bidraget væsentligt til værdien af minkvirksomheden skal behandles ens, uanset finansieringen. Finans og Leasing forklarer, at minkavleren kan have finansieret en maskine med et lån med løsørepant i maskinen. Men han kan også have leaset maskinen. Nu er maskinen stort set værdiløs. I det første tilfælde vil staten betale erstatning og overtage maskinen. Men i det andet tilfælde er maskinen jo også blevet værdiløs. Uanset om der er aftalt en købspligt eller maskinen kan tilbageleveres til leasingselskabet, har hverken minkavleren eller leasingselskabet glæde af maskinen. Derfor skal der betales erstatning for maskinen mod at staten overtager maskinen. I det sidste tilfælde vil det være fra leasingselskabet og kræve samtykke. Finans og Leasing uddyber, at leasing adskiller fra andre rettighedshavere, idet det er leasingselskabet der ejer aktivet, og dermed kan minkavleren ikke disponere ejendomsretligt over aktivet.

Der henvises til afsnit om leasingaktiver i Fødevareministeriets bemærkninger til model for samtykke ovenfor.

Proces for samtykke og indhold i samtykke

Finans Danmark fremfører endvidere, at det ikke fremgår, at en rettighedshaver kan betinge sit samtykke af, at der sker en nedbringelse af minkavlerens gæld til rettighedshaveren. Nedbringelse af gæld vil medvirke til at skabe klarhed omkring minkavlerens økonomi i en situation, hvor der forventes at gå flere år, inden den endelige erstatning kan udbetales. På baggrund af dette ønsker Finans Danmark, at der fastsættes regler for, hvordan der kan ske udbetaling til rettighedshavere som led i afgivelsen af samtykke. Det gælder både i forhold til tinglyste panthavere (som ikke skal foretage en ny sikringsakt) og transporthavere.

Finans og Leasing anmoder i denne forbindelse om, at det bliver oplyst præcist hvordan processen for hhv. samtykkeindhentelse, værdifastsættelse mv. bliver.

Der henvises til Fødevareministeriets bemærkninger til model for samtykke ovenfor.

Brug af advokater og konsulenter til attestation af samtykkeerklæringen

Danske Advokater efterlyser en forklaring på, hvorfor samtykke fra rettighedshaverne alene kan kvalificeres af godkendte revisorer. Sådanne samtykkeerklæringer burde også kunne afgives gennem advokater. Danske Advokater foreslår derfor, at disse erklæringer skal kunne afgives af "en godkendt revisor eller en advokat".

Landbrug & Fødevarer foreslår, at oplysningerne også kan sendes fra en konsulent, det rådgiver minkvirksomheden.

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at udgifter til påkrævet revisorattestation naturligvis må refunderes af staten i forbindelse med den samlede ekspropriationsopgørelse, således at den erstatningsberettigede ikke pålægges denne omkostning, men derimod oplever fuld erstatning og også på dette punkt er stillet, som hvis begivenheden aldrig var indtruffet.

Fødevareministeriet kan oplyse, at baggrunden for at stille krav om attestation af en revisor er, at der er fastsat regler for revisorernes udførelse af opgaver, herunder revisors afgivelse af erklæringer, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Reglerne følger af lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven). Reglerne betyder, at en revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af bl.a. afgivelse af erklæringer, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Revisor skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik, herunder udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader. God revisorskik indebærer desuden, at revisor skal udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne, jf. § 16, stk. 1.

De samme regler og krav gælder ikke for konsulenter og advokater. Advokater er underlagt "God advokatskik", men dette indebærer ikke, at der er regler og krav om at være offentlighedens tillidsrepræsentant, som det er tilfældet for revisorer. Fødevareministeriet finder derfor, at mest hensigtsmæssigt, at det er revisorer, der skal attestere samtykkeerklæringen.

Fødevareministeriet bemærker, at bekendtgørelsen fastsætter regler om udbetaling af 80.000 kr. i lukkeomkostninger til minkavlerne. Beløbet skal gøre det muligt for avleren at dække diverse engangsomkostninger i forbindelse med nedlukningen. Der er ikke noget til hinder for at dette beløb kan dække udgifter til revisorattestation i forbindelse med ansøgning om forskud på nedlukningserstatning.

Fødevareministeriet bemærker endeligt, at der er fastsat regler om godtgørelse for sagkyndig bistand i forbindelse med erstatnings- og taksationskommissionernes behandling af endelig nedlukningserstatning i § 18 i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv.

Frist for behandling af samtykkeerklæring

Landbrug & Fødevarer oplyser, at de frygter, at der kan gå endog meget lang tid med at indhente de fornødne samtykker. Landbrug & Fødevarer foreslår derfor, at der indsættes en frist for, hvor hurtigt en anmodning skal behandles, herunder hos de respektive institutter fra modtagelsen af henvendelsen, så ansøgningen sikres prioritet.

Fødevareministeriet bemærker, at der ikke er fastsat en frist for indsendelse af samtykkeerklæring. Dermed kan samtykke efter behov afvente, at der opnås enighed mellem minkavleren og rettighedshaverne om afgivelse af samtykke. Konsekvensen af en eventuel frist

ville i givet fald være, at der ikke kan udbetales forskud, hvis fristen overskrides. Under hensyntagen til den forventede sagsbehandlingstid i erstatnings- og taksationskommissionerne forekommer der ikke umiddelbart at være et behov for en frist for samtykke. Det kan imidlertid betyde, at udbetalingen af forskud kan trække ud, i det omfang det tager længere tid for avlerne at få de nødvendige samtykker.

Retsvirkning af samtykke

Danske Revisorer savner klarhed over, hvad samtykket ved forskuddet reelt indebærer. Iflg. høringsbrevet side 2 skal en rettighedshaver samtykke "... til at opgive deres rettigheder senest umiddelbart forud for udbetalingen af den endelige nedlukningserstatning." Mens det ifølge bekendtgørelsen § 4 skal der samtykkes "... til udbetaling af forskuddet...". Hvis intentionen er som formuleret i bekendtgørelsen, et samtykke til udbetaling af forskuddet, har Danske Revisorer ingen kommentarer hertil. Er intentionen derimod, som i høringsbrevet at give samtykke allerede nu til den endelige nedlukningserstatning, foreslår Danske Revisorer en række ændringer til § 4, jævnfør høringsvaret.

Fødevareministeriet bemærker, at krav om samtykke fra rettighedshavere er knyttet til den forudsætning, at den pågældende rettighedshaver i den endelige nedlukningserstatning skal kompenseres for at opgive sin ret over et aktiv, således at staten får den forudsatte ret over det pågældende aktiv.

Retsvirkningen af at meddele samtykke er ikke, at rettighedshaverne dermed automatisk opgiver deres rettigheder over de aktiver, som rettighederne er knyttet til. Fødevareministeriet vurderer dog, at såfremt rettighedshaveren har betinget sig udbetaling af en del af eller hele forskudsbetalingen, må det anses for et samtykke til at det pågældende aktiv kan indgå i erstatningsudmålingen, og dermed at staten kan overtage aktivet. Der er imidlertid tale om et retsforhold mellem avleren og rettighedshaveren, og den endelige fastlæggelse vil bero på parternes aftaleforhold.

3. Øvrige bemærkninger til bekendtgørelsens hovedpunkter og enkelte bestemmelser

§ 2 Definition af minkvirksomhed

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at definitionen af de omfattede minkvirksomheder tidsmæssigt er begrænset via et krav om drift i perioden den 15. juni 2020 til den 4. november 2021. Dansk Pelsdyravlerforening antager, at sidstnævnte årstal må bero på en tastefejl og rettelig er 2020. Herudover finder Dansk Pelsdyravlerforening ikke grundlag i den politiske aftale for kravet om, at minkvirksomheden var i drift den 15. juni 2020.

Desuden betragter Dansk Pelsdyravlerforening begrebet "i drift" som uklart. I overensstemmelse med den politiske aftale foreslår foreningen, at ordlyden i § 2, nr. 1 f.eks. kan ændres til: "Minkvirksomhed: Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, der var ejer af en minkbesætning i Danmark i 2018, 2019 eller 2020, samt enhver virksomhed ejet af en fysisk eller

juridisk person, der inden den 4. november 2020 havde tilladelse og godkendelse til hold af mink jf. § 5.”

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker supplerende, at et lille antal minkfarme uden produktion i hverken 2018, 2019 eller 2020 havde planlagt genopstart af egenproduktion til 2021, samt af disse pr. 4. november 2020 fortsat havde gældende produktionstilladelser. Til det sidstnævnte bemærkes, at Miljøministeriet med brev af 22. oktober 2020 (vedlagt) netop til denne gruppe minkfarme meddelte generel dispensation fra det miljøretnlige kontinuitetsprincip i perioden 28. oktober 2020 til 31. december 2021 netop for at sikre, at denne type minkvirksomheder ikke fortabte deres produktionsret. Dansk Pelsdyravlerforening finder det yderst kritisabelt og direkte selvmodsigende, at man i den politiske aftale og nu også i bekendtgørelsesudkastet fortsat afskærer denne type virksomheder som erstatningsberettigede, når et andet ministerium to uger inden regeringens beslutning om midlertidigt forbud mod minkavl havde anerkendt værdien og vigtigheden af bevaring af disse gældende produktionstilladelser tilhørende minkavlere, der havde fuld intention om at fortsætte deres minkvirksomhed. Dansk Pelsdyravlerforening oplyser, at nogle af avlerne med denne type farme efter nærmere juridisk vurdering har tilkendegivet, at de påtænker at prøve denne afgrænsning af erstatningsberettigede avlere ved de danske domstole, hvis erstatningsbegrænsningen fastholdes i de udmøntende bekendtgørelser.

Landbrug & Fødevarer henviser til høringsvaret fra Dansk Pelsdyravlerforening fsva. angår definitionen af ”minkvirksomhed”.

Danske Revisorer mener, at det bør præciseres, hvad der menes med betegnelsen ”minkvirksomhed”, herunder hvor bredt begrebet skal favne. En minkvirksomhed kan også have andre aktiviteter end minkavl – eksempelvis udlejning af jord eller bygninger, svineavl, bed & breakfast mv. Bekendtgørelsens § 2 synes at være utilstrækkelig, hvad dette angår.

Fødevareministeriet bemærker, at der er foretaget ændringer i § 2, om afgrænsning af minkvirksomheder, der er omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde, således at der er overensstemmelse med § 2 i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgerhverv. Bekendtgørelsen om oprettelse af erstatnings- og taksationskommissioner mv. trådte i kraft den 15. oktober 2021.

For en uddybning henvises til høringsnotatet til bekendtgørelsen om oprettelse af erstatnings- og taksationskommissioner mv.

§ 3 Forskud på erstatning

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at udkastets § 3 fastsætter en model for tildeling og udbetaling af forskud. Foreningen noterer, at forskudsmodellen i udkastet jf. § 3 og § 11 naturligvis er udformet som en valgmulighed for den enkelte virksomhedssejer.

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår herudover, at ”...som havde egenproduktion af minkskind i 2020” i § 3, stk. 1 ændres til ”...som havde egenproduktion af mink i 2020”. Minkvirksomheder med farme beliggende i de såkaldte zone 1 og 2 havde som udgangspunkt ingen produktion af skind i 2020, da dyrene blev destrueret inden pelsning efter påbud fra Fødevarestyrelsen. En begrænset andel af denne type farme havde dog en delvis skindproduktion, i tilfælde af at de var udsat for et skifte fra zone 1 til zone 2 eller 3 midt i pelstid.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at forskudsmodellen ses som en mulighed, der gennemføres efter ansøgning. Man finder det fornuftigt, at der er tale om en valgfri ordning. Landbrug & Fødevarer finder, at stk. 2 er uklar i sin opbygning, idet den både omtaler pelsindeks 89 og indeks 100 for reduktion. For at undgå fortolkningstvivel anbefaler Landbrug & Fødevarer, at tydeliggøre bestemmelsens ordlyd.

Landbrug & Fødevarer og Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at der i stk. 4 er valgt et tilbagediskonteringstidspunkt til den 1. januar 2021. Landbrug & Fødevarer bemærker, at det antages, at det er ønskeligt at arbejde med et kalenderår, og at dette år i givet fald må være førstkomende januar måned i udbetalingsåret, idet de berørte minkvirksomheder ikke har nogen indflydelse på processens længde. På den baggrund foreslås bestemmelsen ændret, så tilbagediskonteringen sker til det år efter året, hvor forskudsudbetalingen finder sted. Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at datoen må bero på en fejl. Mens årsagen til tilbagediskonteringen anerkendes, mener man, at der må skulle tilbagediskonteres til tidspunktet for forskuddets udbetaling. I supplement hertil bemærker foreningen, at den erstatningsberettigede har krav på forrentning af den endelige erstatningssum, samt at denne naturligvis må løbe fra nedlukningstidspunktet den 4. november 2020.

Landbrug & Fødevarer fremfører endvidere at stk. 5 giver anledning til tvivl, og at man frygter, at der skabes en praksis med en skønsmæssigt fastsat lavere forskudsudbetaling trods pantaversamtykke og en ansøgning efter den proces, der vedtages. Landbrug & Fødevarer foreslår på denne baggrund at lade bestemmelsen udgå.

For så vidt angår bemærkningen om afgrænsningen af minkvirksomhed til virksomheder, der har egenproduktion af "minkskind", skal Fødevareministeriet bemærke, at ministeriet er enig i, at definitionen skal omfatte minkvirksomheder, der havde egenproduktion af "mink", således at det tydeliggøres, at også besætninger omfattet af påbud om aflivning af mink og destruktion med pels omfattes af definitionen på minkvirksomhed.

Det fremgår af den politiske aftale, at der ønskes etableret en standardberegning, der kan anvendes til at udbetale en del af den fremtidige erstatning som et acountobeløb. Modellen for udbetaling af et forskud (acountoudbetaling) tager derfor udgangspunkt i, at modellen skal være administrativt simpel, da det medfører hurtigere sagsbehandling og udbetaling.

For så vidt angår bemærkningen om stk. 2 er der i modellen for forskud lavet en reduktion i forskudsbeløbet for pelsindeks under 100. Denne reduktion følger reduktionen i den endelige skindpris. Dette ville dog i udgangspunktet medføre, at avlere under pelsindeks 89 ikke ville få et forskud. Der er derfor givet mulighed for, at avlere med lave pelsindeks kan få forskud såfremt det kan dokumenteres, at avlerne har produktionsomkostninger på højst 245 kr./skind.

For så vidt angår dato for tilbagediskontering bemærker Fødevareministeriet, at der i den politiske aftale fremgår, at erstatningen for fremtidig, tabt indtjening og restværdi af kapitalapparat skal tilbagediskonteres til 2021. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at beregningen for forskud tager udgangspunkt i samme periode for diskontering. Fødevareministeriet bemærker endvidere, at datoen for diskontering er ændret fra 1. januar 2021 til 31. december 2021. Der lægges op til en beregning i modellen, hvor der diskonteres i halve år, og hvor perioden i beregningen regnes fra ultimo beregningsåret til ultimo 2021.

Fødevareministeriet bemærker desuden, at beregningen for forskudsbetaling er en standardberegning, der har til hensigt at udbetale en del af den samlede endelige erstatning for minkavlere. Beregningen for forskudsbeløbet tager således udgangspunkt i det på tidspunktet tilgængelige oplysninger uden nødvendighed for individuel taksering. Beregningen påvirker derfor ikke den endelige erstatning, der udmåles af erstatnings- og taksationskommissionerne. Fødevareministeriet finder i det henseende heller ikke, at bemærkningen om diskontering giver anledning til yderligere ændringer.

For så vidt angår bemærkningen om stk. 5 bemærker Fødevareministeriet, at ordlyden i stk. 5 er udformet for at håndtere særlige tilfælde, hvor Fødevarestyrelsen har grund til at vurdere, at forskudsudbetalingen som beregnet i modellen udgør en større erstatning end den endelige erstatning. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en avler har et meget lavt pelsindeks, selvom avleren er berettiget til forskud med udgangspunkt i stk. 2. Fødevarestyrelsen har oplyst, at det forventes, at der kun vil være få tilfælde, hvor denne bestemmelse er relevant.

For så vidt angår bemærkningen om forrentning af den endelige erstatningssum bemærker Fødevareministeriet, at spørgsmålet er afklaret i forbindelse med den politiske behandling af bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og compensation til minkvirksomheder og fuldstændig compensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

Vurdering og korrektion af pelsindeks

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at der med inspiration fra § 3, stk. 5 indarbejdes et nyt stk. 6, hvorved Fødevarestyrelsen bemyndiges til at tildele og udbetale et højere forskudsbeløb, end det der følger af stk. 2 og 3, hvis styrelsen efter en konkret vurdering af Pelsindeks finder grundlag for en korrektion af Pelsindeks. Det af Dansk Pelsdyravlerforening udarbejdede Pelsindeks hviler, som tidligere oplyst til Fødevarestyrelsen, på salgsstatistikker for de enkelte kontohavere i København Furs i 2017-2019. Der forekommer tilfælde, hvor Pelsindekset ikke er retvisende for avlerens kvalitets- og produktionsniveau sammenlignet med de øvrige danske avlere. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor avlere har lagt hele eller en væsentlig del af deres årsproduktion på frys, og de derved har udskudt salget til kommende auktioner. Datagrundlaget i Dansk Pelsdyravlerforenings Pelsindeks er i så fald ikke fyldestgørende. Tilsvarende kan øvrige konkrete forhold og dispositioner medføre, at Pelsindekset ikke er retvisende – f.eks. større udskiftninger/indkøb af nye avlsdyr, sanering for plasmacytose mv.

Fødevareministeriet bemærker, at modellen for udbetaling af et forskud er tilrettelagt på en måde, så den er let at håndtere administrativt, således at der kan sikres en hurtig sagsbehandling og udbetaling. Fødevarestyrelsen vurderer, at der ikke er mulighed for at gå ind i konkret sagsbehandling af, om pelsindekset ikke er retvisende for den enkelte avlers kvalitets- og produktionsniveau med henblik på at vurdere, om der er grundlag for at udbetale et højere forskudsbeløb for den enkelte avler. En sådan vurdering vil kunne foretages i erstatnings- og taksationskommissionerne i forbindelse med fastsættelse af den endelige nedlukningserstatning.

§ 5 Tro- og loveerklæring

Landbrug & Fødevarer støtter bestemmelsen i § 5, hvilket også fremgår på side 4 i høringsvar af den 30. april 2021.

Fødevareministeriet har noteret sig bemærkningen.

§ 7 Vilkår om statens overtagelse af aktiver

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at ordlyden i § 7 præciseres, så det klart fremgår, at staten først erhverver ret over de omtalte aktiver, når der er ydet endelig erstatning i overensstemmelse med lov nr. 2185 af 29. december 2020. Denne rettighed erhverves hverken helt eller delvist ved udbetalingen af forskud efter § 3.

Landbrug & Fødevarer finder det ikke oplagt, hvorfor der skulle være behov for, at staten overtager aktiver allerede i forbindelse med en forskudsudbetaling. Landbrug & Fødevarer forslår at bestemmelsen udgår.

Finans Danmark påpeger, at der flere steder omtales ”aktiver, der indgår i den endelige erstatning” eller ”aktiver, der skal overtages af staten”. Men de aktiver er endnu ikke definerede, fordi bekendtgørelsen om den endelige nedlukningserstatning mangler. Ligesom der kan være rettighedshavere, der berøres af nedlukningen, selv om de ikke har et aktiv, der overtages af staten.

For så vidt angår bemærkningen om tidspunktet for statens erhvervelse af ret over aktiver skal Fødevareministeriet bemærke, at udbetaling af forskud sker med vilkår om, at staten erhverver ret over de aktiver, der bliver ydet erstatning eller compensation for, efter § 8 a i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, medmindre andet følger af regler fastsat efter § 8 a, stk. 4, 2. pkt. Staten erhverver således ikke ret på tidspunktet for udbetaling af forskud, men erhverver staten ikke den forudsatte ret vil forskuddet skulle tilbagebetales.

Der henvises i øvrigt til bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og compensation til minkvirksomheder og fuldstændig compensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink og det tilhørende høringsnotat.

§ 8 Engangsbeløb til dækning af nedlukningsomkostninger

Dansk Pelsdyravlerforening fremfører, at § 8 giver mulighed for tildeling og udbetaling af et engangsbeløb på 80.000 kr. for det såkaldte nedlukningsomkostninger. For afklaringens skyld vil foreningen gerne pointere, at engangsbeløbet jf. den politiske aftale skal tildeles alle erstatningsberettigede minkvirksomheder, hvis disse ejede mink i et eller flere af årene 2018, 2019 og 2020.

Fødevareministeriet bemærker, at ministeriet har samme forståelse.

Kompensation til minkvirksomheder, som genoptager minkdrift i 2022

Dansk Pelsdyravlerforening oplyser, at avlere, der vælger den såkaldte dvaleordning, gives mulighed for compensation for faste omkostninger i dvaleperioden. De kommende avlere skal jf. § 10, stk. 1 søge herom senest den 1. oktober 2021. Kompensation for faste omkostning kan kun opnås, hvis minkdriften genoptages i 2022. Avleren, der i første omgang vælger dvaleordningen kan jf. § 10 stk. 2 senest ”fortryde” dette den 31. december 2021, hvis han ønsker at tilvælge den permanente

nedlukningserstatning. Dansk Pelsdyravlerforening finder dette tidspres stærkt kritisabelt. Det skyldes, at avlere, der overvejer genopstart i 2022, allerede senest i august eller september 2021 skal indgå aftaler om køb af avlsdyr i udlandet. Samtidig har de inden taksationen af minkfarme er gået i gang kun begrænset indsigt i den forventede erstatningsværdi af deres minkfarm. Mange avlere vil som følge af ovenstående pr. 31. december 2021 ikke have et oplyst økonomisk beslutningsgrundlag til at kunne træffe et rimeligt valg mellem dvaleordningen og erstatningsordningen. Dansk Pelsdyravlerforening opfordre dertil til en betydeligt længere "fortrydelsesfrist" for avlere, der ikke har genoptaget minkproduktion, i § 10, stk. 2 – f.eks. 31. december 2022.

Dansk Pelsdyravlerforening imødeser derudover stk. 2 slettet. Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at kompensation for faste omkostninger for avlere i dvaleordningen fremgår af § 9, stk. 2, at kompensationen reduceres, hvis avlerens minkvirksomhed i gennemsnit har givet underskud i årene 2015-2019. Man mener, at denne begrænsning er i strid med den politiske aftale.

Danske Advokater bemærker, at § 9 betyder, at minkavlere, som ønsker at benytte "dvale"-perioden, er sat i en position, hvor de i en given periode ikke vil modtage kompensation, selvom minkavlerne afholder udgifterne hertil. Dette vil belaste de pågældende minkavleres likviditet betydeligt. På baggrund heraf foreslår Danske Advokater, at der foretages en ændring af bekendtgørelsen, således at der sker løbende udbetaling af kompensation til minkavlerne straks efter ansøgning herom.

Finans Danmark bemærker, at der § 9, stk. 2 er behov for definere "underskud", da dette kan adskille sig væsentlig i forskellige virksomhedsformer (f.eks. A/S, I/S eller virksomhed i personligt regi).

Et flertal i Folketinget bestående af regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten er enige om at stemme for et lovforslag om at forlænge det midlertidige forbud mod hold af mink til den 31. december 2022. På baggrund heraf er det besluttet at ordningen med udbetaling af dvalekompensation ligeledes skal forlænges, således at der kan ydes dvalekompensation for perioden 2021-2022. Som følge heraf er der foretaget ændringer i bekendtgørelsens § 9, som betyder, at der ydes dvalekompensation i dvaleperioden, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

Forlængelsen af ordningen med dvalekompensation til at omfattet 2022 forudsætter, at lovforslaget om forlængelse af det midlertidige forbud vedtages. Det fremgår derfor af bekendtgørelsens § 9, at der ydes dvalekompensation i dvaleperioden, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

Der er desuden fastsat mulighed for senest den 31. december 2023 "at vælge om" og i stedet modtage nedlukningserstatning, jf. § 10, stk. 2. Det bemærkes hertil, at udgifter afholdt i forbindelse med genoptagelse i minkdriften ikke er omfattet af erstatningsordningen i aftalen indgået den 25. januar 2021, og at der umiddelbart må forudses at erstatnings- og taksationskommissionerne – i sager om "omvalg" – skal foretage en sagsbehandling, som er mere kompleks med hensyn til at vurdere værdien før november 2020. Der vil ske en modregning af allerede udbetalt dvalekompensation, hvis avleren senere vælger nedlukningserstatning.

Fødevareministeriet bemærker i relation til København Furs bemærkning til § 8, stk. 2, at nettokompensationstilgangen var et centralt punkt for EU-Kommissionen i forhold til statsstøttegodkendelse, hvor der blev lagt stor vægt på, at det er den godkendelsespraksis, der har

udviklet sig med godkendelse af kompensationsordninger, og at der derfor ikke kunne argumenteres for en undtagelse i dette tilfælde.

I relation til Danske Advokaters bemærkninger kan Fødevareministeriet oplyse, at det er en del af den politiske aftale, at erstatnings- og taksationskommissionerne skal behandle sager om kompensation til minkavlere, som nedlukker deres minkproduktion midlertidigt. Erstatnings- og taksationskommissionerne skal bl.a. foretage en individuel vurdering af minkvirksomhedens omkostninger og foretage en besigtigelse af produktionsanlægget. Besigtigelse kan dog undlades efter en konkret vurdering foretaget af erstatnings- og taksationskommissionen, som i praksis indebærer, at besigtigelse undlades, hvis avleren ikke ønsker en besigtigelse.

For så vidt angår bemærkningen om definition af ”underskud” skal Fødevareministeriet bemærke, at der er lagt op til, at erstatnings- og taksationskommissionen efter § 3, stk. 3, foretager en vurdering af virksomhedens regnskaber og de øvrige relevante oplysninger om virksomheden (efter EBIT) og på grundlag heraf fastslår, om virksomheden har haft et gennemsnitligt årligt underskud i perioden 2015-2019 fraregnet det år med det højeste resultat og det år med det laveste resultat.

Ansøgningen

Dansk Pelsdyravlerforening forklarer, at i §§ 9 - 11 fremgår ansøgningsmodel for ejere af minkvirksomheder, der ønsker at modtage erstatning, forskud eller indgå i dvaleordningen. Modellen i disse bestemmelser virker unødigt kompleks. Men mindre denne gøres mere klar og simpel i den endelige bekendtgørelse, så imødeser foreningen uddybning af ansøgningsmodellen i vejledningen til bekendtgørelsen. Det bemærkes desuden, at det er foreningens opfattelse, at ejere af minkvirksomheder skal være omfattet af ansøgningsmodellen uanset om 1) de vælger dvaleordning, 2) de ønsker forskud jf. § 3, eller 3) de ikke ønsker forskud på erstatning, men er erstatningsberettigede minkvirksomheder jf. § 2, nr. 1 uanset produktion af mink i 2020 eller ej.

Landbrug & Fødevarer forudsætter, at den digitale infrastruktur er på plads, således at ansøgningsprocessen kan gennemføres uden IT- eller systemmæssige fejl, der påvirker forskudsudbetalingen i nævneværdig grad.

Finans og Leasing bemærker, at bekendtgørelsen alene forholder sig til ansøgningsprocessen for minkvirksomhederne og ikke følgerhvervene.

For så vidt angår bemærkningen om udformning af reglerne om ansøgninger, skal Fødevareministeriet bemærke, at reglerne er gjort så enkle, som det har været muligt, og at ministeriet har haft fokus på at gøre ordlyden entydig og forståelig. Der vil blive udarbejdet en ansøgningsblanket og vejledningstekst hertil, som vil uddybe reglerne og vejlede ansøgerne. Ansøgningen skal ske ved brug af blanketten ”Ansøgning om erstatning og kompensation som følge af midlertidigt forbud mod hold af mink”. Herudover kan Fødevarestyrelsen være behjælpelig med at besvare spørgsmål og yde vejledning.

Fødevareministeriet bemærker, at ansøgningsprocessen for følgerhvervsvirksomheder er reguleret i bekendtgørelsen om den endelige nedlukningserstatning.

Modregning af gæld til det offentlige

Danske Advokater stiller sig undrende overfor, at der i erstatningerne ikke modregnes fra krav, der er omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Man er opmærksomme på den materielle begrundelse om tidsfaktoren i forhold til udbetalingen. Det bemærkes dog, at i mange andre sager om erstatning foretages modregning for sådanne krav. Med den foreslåede formulering stilles minkavlere således bedre end andre, der har krav på erstatning.

Landbrug & Fødevarer kvitterer for, at bekendtgørelsen er udarbejdet uden mulighed for modregning i anden gæld til det offentlige

For så vidt angår bemærkningerne om modregning skal Fødevareministeriet bemærke, at undtagelsen skyldes hensynet til at kunne administrere og foretage disse specielle udbetalinger enkelt og hurtigt.

Vejledning til bekendtgørelsen

Dansk Pelsdyravlerforening har noteret sig, at Fødevareministeriet bemærker i høringsbrevet, at ministeriet senere vil udarbejde en vejledning til bekendtgørelsen. Dansk Pelsdyravlerforening er enig i nødvendigheden af en vejledning, særligt fordi bekendtgørelsen indeholder flere komplekse bestemmelser om ansøgninger fra erstatningsberettigede minkvirksomheder, afgivelse af erklæring samt indhentelse af samtykke fra rettighedshavere med tinglyste rettigheder. Vejledningen bør udarbejdes samtidig med bekendtgørelsen, så ansøgere og rettighedshavere umiddelbart efter bekendtgørelsens ikrafttræden kan søge afklaringer i den tilhørende vejledning. Dansk Pelsdyravlerforening imødeser at blive inddraget under udarbejdelsen af vejledningen.

Landbrug & Fødevarer bakker op om, at der udsendes vejledningsmateriale. Men anmoder om, at vejledningen sendes i kort høring forud for sin udstedelse samt, at den i øvrigt udarbejdes efter drøftelse med repræsentanter for henholdsvis minkavlerne, minkvirksomhederne og den finansielle sektor.

Fødevareministeriet vil sikre, at der bliver udarbejdet vejledning, herunder med henblik på dvalemodellen, således at den enkelte avler har det bedst mulige grundlag for at træffe beslutning om dvale eller permanent nedlukning. Herudover kan Fødevarestyrelsen være behjælpelig med at besvare spørgsmål og yde vejledning.

Vedligehold af produktionsapparat

Finans Danmark ser gerne, at der tages stilling til, hvad der skal ske med minkavlernes produktionsapparat i de kommende års venten. Finans Danmark finder det ikke hensigtsmæssigt, at minkavlerne skal bruge ressourcer på at bevare og løbende vedligeholde bure, maskiner mv., udelukkende med henblik på fremtidig besigtigelse og efterfølgende nedrivning.

Fødevareministeriet bemærker, at erstatnings- og taksationskommissionerne skal udmåle erstatningen baseret på en konkret vurdering af den enkelte minkvirksomhed og efter en besigtigelse af produktionsanlæggene.

Ministeriet kan dog oplyse, at der i bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning mv. er foreslået regler, som giver minkvirksomhederne og følgeerhvervsvirksomhederne mulighed for at disponere over aktiverne, således at der kan ske frasalgs mv. og minkhaller mv. kan ombygges eller nedrives uden, at avleren løber en risiko for, at erstatnings- og taksationskommissionen ikke kan

foretage en korrekt erstatningsudmåling. Desuden indeholder bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning mv. regler om kompensation til minkavlerne og følgerhvervsvirksomhederne for omkostninger til passiv bevarelse af virksomheden og nødtørftigt vedligehold af aktiverne i perioden fra den 4. november 2020 til statens overtagelse af aktiverne.

Bemærkninger til specifikke bestemmelser

Definition af pelsindeks

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at i § 2 nr. 2, skal ændres fra "Kopenhagen Fur" til "Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a", så der anvendes samme terminologi som i § 2, stk. 3 i Fødevarestyrelsens udkast til bekendtgørelse om erstatning og kompensation ved aflivning af mink som følge af Covid-19.

FSR – Danske Revisorer bemærker, at bestemmelsen om, at en erklæring skal afgives "uden forbehold", begrænser revisors mulighed for at rapportere i overensstemmelse med kravene i erklæringsbekendtgørelsen (bekendtgørelse om godkendte revisors erklæringer) i de tilfælde, hvor revisors arbejde netop giver anledning til en bemærkning. Det er FSRs vurdering, at konsekvensen af formuleringen vil være, at revisor ikke vil kunne afgive erklæringen, hvis revisionen har givet anledning til forbehold.

Fødevarestyrelsen skal hertil bemærke, at hensigten med bestemmelsen har været, at revisor kan afgive en erklæring uden væsentlige forbehold om, at pelsindekset er korrekt beregnet ud fra de foreliggende data. På den baggrund er bestemmelsen justeret, således at det nu fremgår, at der skal afgives en erklæring uden væsentlige forbehold.

FSR - Danske Revisorer har noteret sig, at der er brud i nummerserien mellem §§ 12 og 14, dvs. § 13 mangler. § 14 bør nummereres § 13, og § 15 bør nummereres § 14

Fødevareministeriet bemærker, at nummereringen er opdateret.